

Diáknyelv.

A fővárosi diáknyelvből.

- apszi*: a ki névsorolvasáskor nincs jelen, apszit fog, csíp.
bázis: szekunda,
bliccelni: előadást, órát kerülni,
bóger: paraszt,
bübolni: adni (büboj: adj)
bujj innen: menj el innen,
bumm: szekunda,
citerálni: szorítani, drukkolni,
daci: szekunda,
dóges: szekunda,
drongó: nagy,
drumzsi: kövér,
dukász: ötös
egésséges: elégséges; »kaptál jó kraftos egésséget?«
ftinci: kicsi,
gidó: zsidó,
hébölni: lopni,
hírig: verés,
elhírigölni: elverni. (A hírig, hírigöl megvan a tolvaj-nyelvben is); *híriga lila!* (verekedjünk!)
- kánepf*: tolvaj, csirkefogó (gánepf: tolvaj héberül.)
kholizni: csalni,
kiküszöbölni: kidobni,
majnec: zsidó,
makszi: a szt.-jánoskenyér magja,
mámzi: anya,
muriz: lármáz; ne muriz! (A tolvaj-nyelvben is így van.)
öreg: osztályfő,
poldec: gyerek; bóger poldec: paraszt gyerek,
remeg: rajta van a sor a felelésre,
ródolás: pénz-számfejtés; ródolni is,
sábolni: dolgozatot lopni,
tagzi: atya,
vén tinó: öreg gyerek,
vergőc: verekedős,
vindis: vend (fiú),
Gúnynevek: Caca. Tokió. Mózsi. Kecske. Sánta huszár. Jeruzsálemi baka. Nagyorrú. Muki. Suszter. Zsömle. Csicsa.

JENŐ SÁNDOR.